

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/82/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315222767
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2315222767.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Daša Kontríková, v právnej veci starostlivosti o medzičasom plnoleté dieťa: N. I., nar. XX.XX.XXXX, do dňa plnoletosti v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky a o maloleté deti: V. I., nar. XX.XX.XXXX a A. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, deti rodičov - matky: M. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. O. XX/XX, Z., a otca: K. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX/XX, Z., zastúpený: Advokátska kancelária TIMAR & partners, s.r.o., so sídlom P. Pázmaňa 915/9, Šaľa, o návrhu matky t. č. plnoletého dieťaťa a maloletých detí na zvýšenie výživného na maloleté deti, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Galanta, č. k. 16P/310/2015 - 775 zo dňa 8. júna 2018, v časti zvýšenia výživného a dlžného výživného (výrok I., II., III.,), takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e** .
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zvýšil vyživovaciu povinnosť otca medzičasom plnoletého dieťaťa na medzičasom plnoleté dieťa N. I., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 120,- Eur mesačne na sumu 150,- Eur mesačne, počnúc od 08.10.2015, kde výživné je splatné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred, k rukám plnoletého dieťaťa. Výrokom II. dlžné výživné na medzičasom plnoleté dieťa za obdobie od 08.10.2015 do 31.05.2018 vo výške 731,33 Eur súd povoľuje otcovi medzičasom plnoletého dieťaťa zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 25,- Eur až do zaplatenia, spolu s bežným výživným, po právoplatnosti tohto rozhodnutia k rukám plnoletého dieťaťa, pod stratou výhody splátok. Výrokom III. súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca maloletých detí na maloleté dieťa V. I., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 90,- Eur mesačne na sumu 100,- Eur mesačne a na maloleté dieťa A. I., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 90,- Eur mesačne na sumu 110,- Eur mesačne, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, kde výživné je splatné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletých detí. Výrokom IV. v prevyšujúcich častiach návrh navrhovateľky zamietol, výrokom V. zmenil rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 16P/190/2013-35 zo dňa 11.11.2013 v časti rozsahu vyživovacej povinnosti otca medzičasom plnoletého dieťaťa a maloletých detí na medzičasom plnoleté dieťa a maloleté deti a výrokom VI. o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd rozsudok po právnej stránke odôvodnil § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine. Skutkovo rozsudok odôvodnil tým, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 16P/190/2013, kedy súd okrem iného určil vyživovaciu povinnosť otca na vtedy maloleté deti tak, že schválil rodičovskú dohodu, absentovalo zisťovanie akýchkoľvek

informácii o maloletých deťoch. Súd pri rozhodovaní o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté deti mohol vychádzať iba z tých informácií o maloletých deťoch vzťahujúcich sa na časové obdobie predchádzajúceho rozhodovania súdu, ktoré boli poskytnuté účastníkmi v predmetnom konaní v rámci vykonaného rozsiahleho dokazovania. V zmysle uvedeného je možné ustáliť, že v čase vydania rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 16P/190/2013-35 dňa 26.11.2013, t. č. plnoleté dieťa N. I. navštevovalo základnú školu, maloleté dieťa V. I. navštevovalo 5. ročník základnej školy, mal nepriaznivý zdravotný stav v súvislosti s jeho nočnými epileptickými záchvatmi, s čím boli spojené výdavky na bližšie nešpecifikovanú medikamentóznú liečbu, ktorú v plnom rozsahu preplácala poisťovňa a maloleté dieťa A. I. navštevovalo 5. ročník základnej školy.

3. Z dokazovania pred súdom vyplýva, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca detí rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 16P/190/2013-35 zo dňa 26.11.2013, došlo k podstatnej zmene pomerov na strane t. č. plnoletého dieťaťa N. I., ktoré je staršie o 4 roky a 7 mesiacov a od 02.09.2015 začalo navštevovať 1. ročník Strednej odbornej školy drevárskej vo Zvolene, odbor technika drevostavieb. Vzhľadom na túto skutočnosť vzrástli výdavky spojené s uspokojovaním jeho odôvodnených potrieb, predovšetkým však v súvislosti s výkonom školskej dochádzky, pričom ide o objektívnu zmenu pomerov na strane t. č. plnoletého dieťaťa, ako oprávneného, ktorú zmenu súd pri svojom rozhodovaní zohľadnil. Plnoleté dieťa N. I. má toho času 19 rokov a 2 mesiace. Kým v čase posledného rozhodnutia navštevoval základnú školu, aktuálne v šk. roku 2017/2018 navštevuje 3. ročník vyššie uvedenej strednej školy.

4. Vo vzťahu k maloletým deťom I., V. a A. nebolo možné aj napriek rozsiahlemu dokazovaniu ustáliť záver, že na ich strane došlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktoré by odôvodňovalo zvýšenie výživného o 30,- Eur mesačne na každého z nich od podania návrhu matkou, t.j. od 08.10.2015. Súd poukazuje najmä na to, že hmotnoprávnou podmienkou zvýšenia výživného na maloleté deti je zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku. Zmena výšky výživného je možná najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov. Túto skutočnosť má súd objektívne zistiť. Zmena pomerov musí byť preukázaná ku dňu vyhlásenia rozhodnutia o zmene. V čase predchádzajúceho súdneho rozhodnutia, čo bolo dňa 26.11.2013 mali obe maloleté deti 11 rokov a 7 mesiacov a navštevovali 5. ročník základnej školy. Maloletý V. mal v tomto čase nepriaznivý zdravotný stav, avšak bližšie neurčenú medikamentóznú liečbu mu preplácala poisťovňa. V súčasnosti majú obe maloleté deti 16 rokov a 2 mesiace a navštevujú 9. ročník základnej školy. Maloletý V. má stále nepriaznivý zdravotný stav v súvislosti s jeho nočnými epileptickými záchvatmi, ktorý si vyžiadal jeho hospitalizáciu v nemocnici a užíva medikamentóznú liečbu, konkrétne Levetiracetam, Vimpad, ValproatChrono, za ktorý sa dopláca cca 11,- Eur za tri mesiace. Maloletý A. je zdravý. Dvakrát týždenne navštevuje posilňovňu. Súd pri svojom rozhodovaní o zvýšení výživného na maloleté deti prihliadol na skutočnosť, že od posledného súdneho rozhodnutia uplynuli 4 roky a 6 mesiacov, za súčasnej aplikácie ust. § 78 ods. 3 Zákona o rodine, vzhľadom na celkový nárast životných nákladov, ktoré pochopiteľne vzrástli v súvislosti s ich fyzickým rastom na oblečenie, obuv, stravu, hygienické potreby a voľnočasové aktivity.

5. Súd preskúmal na základe účastníkmi predložených a súdom zabezpečených potvrdení príjmy a majetkové pomery oboch rodičov a zistil, že k podstatnej zmene pomerov došlo na strane oboch rodičov.

6. Otec t. č. plnoletého dieťaťa a maloletých detí mal v čase posledného rozhodovania o výživnom priemerný čistý mesačný príjem vo výške 1.017,48 Eur. Bol zamestnaný u zamestnávateľa W Y. (A.), s.r.o., Z. X, K.. Poberal daňový bonus na maloleté deti vo výške 63,09 Eur mesačne, neskôr vo výške 64,23 Eur mesačne, a to do augusta 2013. Mal tri vyživovacie povinnosti, a to vo vzťahu k vtedy maloletému N. I., nar. XX.XX.XXXX, maloletému V. I., nar. XX.XX.XXXX a maloletému A. I., nar. XX.XX.XXXX. Toho času je otec detí aj naďalej zamestnaný u zamestnávateľa W Y. (A.), s.r.o., Z. X, K. s priemerným čistým mesačným príjmom okolo 1.050,- Eur až 1.083,- Eur. Po rozvode manželstva, v roku 2014 si otec detí kúpil 1-izbový byt na adrese I. XXX/XX, Z. za sumu 26.000,- Eur, ktorú získal vyporiadaním bezpodielového spoluvlastníctva manželov. V domácnosti žije sám. Ďalšia vyživovacia povinnosť mu nepridbala. Jeho zdravotný stav je uspokojivý. Jeho mesačné výdavky na domácnosť sú v sumách: 90,- Eur nájomné; 30,- Eur elektrina; 7,- Eur plyn. K jeho mesačným výdavkom patria výdavky na cestovné vo výške 140,- Eur. U otca teda došlo k zvýšeniu jeho príjmov od zamestnávateľa

(+ 32,52 Eur až 65,52 Eur). Na základe darovacej zmluvy uzatvorenej dňa 09.03.2012 v znení dodatku uzatvoreného dňa 11.07.2012 získal darom od svojej babky M. O. do svojho osobného vlastníctva byt č. XX, číslo vchodu XX, 5. p., súp. č. stavby XXXX, ktorý sa nachádza v k. ú. Z., na ul. G.. Na základe darovacej zmluvy zo dňa 22.10.2014 otec detí daroval tento byt svojej matke W. I.. Z oznámenia Daňového úradu Nitra zo dňa 02.05.2017 mal súd za preukázané, že W. I. je registrovaná na Daňovom úrade Nitra, KM Šafa od 27.01.2015 na dani z príjmov fyzickej osoby na prenájom nehnuteľností. Z daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2015 vyplýva, že W. I. mala z prenájmu nehnuteľností príjmy vo výške 2.500,- Eur a výdavky vo výške 1.288,15 Eur, teda základ dane bol vo výške 1.211,85 Eur. Z oznámenia Daňového úradu Nitra zo dňa 17.05.2018 vyplýva, že W. I. je stále registrovaná na prenájom. Za roky 2016 a 2017 nemá podané daňové priznania. Z oznámenia Daňového úradu Nitra zo dňa 17.05.2018 a doplnenia odpovede (čl. 768 spisu) vyplýva, že otec detí K. I. nebol registrovaný pre daň z prenájmu nehnuteľností v žiadnom období a ani v súčasnosti nie je. Po zdĺhavom zisťovaní zamestnávateľa otca detí v Českej republike spoločnosti K., s.r.o., so sídlom I. XXXX/XX, O., súd zaslal tomuto zamestnávateľovi žiadosť (čl. 293 spisu), v ktorej ho vyzval, aby súdu zaslal pracovnú zmluvu alebo dohodu o vykonaní práce, ktorá bola uzatvorená s otcom detí a aby súdu oznámili príjem otca detí v členení brutto/netto za celé obdobie, v ktorom bol menovaný zamestnaný v ich spoločnosti s uvedením zrážok, ktoré mu boli zo mzdy zrážané. Táto žiadosť bola zamestnávateľovi doručená dňa 26.09.2017, avšak zamestnávateľ na ňu nijakým spôsobom nereagoval. Na základe výzvy súdu, oznámila právna zástupkyňa otca detí (písomným podaním zo dňa 29.01.2018), že otec detí nedisponuje dohodou o vykonaní práce so spoločnosťou K., s.r.o. s tým, že išlo o dohodu iba na rok 2014. Súd opätovne vyzval (urgencia na čl. 361 spisu) spoločnosť K., s.r.o. na oznámenie vyššie žiadaných informácií ohľadne otca detí. Túto výzvu si spoločnosť K. s.r.o. neprevzala a zásielka sa vrátila späť súdu (čl. 368 spisu) s poznámkou „nevyžiadané“. Súd opätovne zaslal obsah zásielky na čl. 368 spoločnosti K., s.r.o., ale zásielka sa vrátila späť súdu (čl. 404 spisu) s poznámkou „v úložnej dobe nevyzdvihnuté“. Súd sa následne neúspešne pokúšal túto spoločnosť kontaktovať emailom (čl. 726 spisu) a telefonicky (čl. 727, 728 spisu). Súd cestou dožiadania prostredníctvom Okresného súdu Plzeň - mesto zo dňa 23.04.2018 žiadal o vykonanie dokazovania, a to zistenia, či otec detí mal v období od 08.10.2015 doposiaľ príjmy na území Českej republiky, a ak áno, v akej výške. Toto dožiadanie bolo Okresnému súdu Plzeň - mesto doručené dňa 04.05.2018. Na základe urgencie zo strany tunajšieho súdu, bolo dožiadaným súdom oznámené, že firma K., s.r.o. nereaguje na žiadne dotazy ani žiadosti a telefónne číslo firmy nie je nikde uvedené. Dožiadaný súd neposkytol tunajšiemu súdu žiadne informácie o príjme otca detí u zamestnávateľa K., s.r.o. Súd konštatuje, že aj napriek jeho enormnému úsiliu, mnohým žiadosťiam, výzvám a urgenciám, a to aj prostredníctvom dožiadaného českého orgánu, nebolo možné ustáliť v akom období bol otec detí zamestnaný u zamestnávateľa K., s.r.o. a aký príjem dosahoval u tohto zamestnávateľa.

7. Matka t. č. plnoletého dieťaťa a maloletých detí v čase posledného rozhodnutia mala priemerný čistý mesačný príjem vo výške 347,06 Eur. Bola zamestnaná u zamestnávateľa A., spol. s.r.o., V. XA, Z.. Poberala prídavky na maloleté deti. Daňový bonus na maloleté deti vo výške 64,23 Eur mesačne poberala od septembra 2013. Finančne jej vypomáhali rodičia, presne neurčenou sumou. Mala tri vyživovacie povinnosti, a to vo vzťahu k vtedy maloletému N. I., nar. XX.XX.XXXX, maloletému V. I., nar. XX.XX.XXXX a maloletému A. I., nar. XX.XX.XXXX. Toho času je matka detí aj naďalej zamestnaná u zamestnávateľa A., spol. s.r.o., V. XA, Z. s priemerným čistým mesačným príjmom okolo 494,49 Eur. Poberá rodinné prídavky na tri deti v celkovej sume 71,04 Eur mesačne (3x 23,68 Eur). Uplatňuje si daňový bonus na tri deti v celkovej sume 64,68 Eur mesačne (3x 21,56 Eur). Finančne jej vypomáhajú rodičia, a to sumou 300-500,- Eur mesačne. Finančnú výpomoc navrhovateľke, t. č. plnoletému dieťaťu a maloletým deťom potvrdili rodičia navrhovateľky v čestnom prehlásení zo dňa 10.04.2017. V roku 2014, po rozvode manželstva, nadobudla do svojho osobného vlastníctva byt, v ktorom býva aj s jej tromi deťmi. Byt nadobudla za sumu 38.000,- Eur, ktorého kúpu čiastočne financovala úverom vo výške 20.000,- eur. U matky teda došlo k zvýšeniu jej príjmov od zamestnávateľa (+ 147,43 Eur). Keďže v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu nebolo zisťované, ako finančnou čiastkou vypomáhali rodičia matke detí, nebolo možné v predmetnom konaní určiť zvýšenie, či zníženie konkrétnej sumy, ktorou matke detí vypomáhajú jej rodičia. V spoločnej domácnosti žije matka detí so svojimi deťmi. Ďalšia vyživovacia povinnosť jej nepribudla. Zdravotný stav matky detí je dobrý, má alergie, nemá žiadne chronické ochorenia. Priemerné výdavky matky detí na domácnosť zahŕňajú platby za nájomné vo výške 190,- Eur; odvoz odpadu vo výške 9,20 Eur, daň za byt vo výške 15,42 Eur; TV signál DIGI vo výške 9,60 Eur; Salomon internet vo výške 10,80 Eur; ZSE vo výške 50,- Eur; poisťku za byt vo výške 25,- Eur; RTV vo výške 4,64 Eur; hygienické potreby, čistiace potreby, pracie prostriedky vo výške 40,- Eur;

stravu doma 420,- Eur; splátku hypotekárneho úveru vo výške 86,64 Eur; splátku spotrebného úveru na domácnosť vo výške 41,65 Eur.

8. Vzhľadom na takto vykonané dokazovanie súd dospel k záveru, že návrh matky maloletých detí a t. č. plnoletého dieťaťa, ktorý po dovŕšení plnoletosti zotrval na podanom návrhu, na zvýšenie výživného je čiastočne dôvodný a je potrebné zmeniť pôvodne citované rozhodnutie, ktorým bol naposledy upravovaný rozsah vyživovacej povinnosti otca t. č. plnoletého dieťaťa a maloletých detí. Súd preto návrhu matky maloletých detí a t. č. plnoletého dieťaťa vyhovel čiastočne a zvýšil výživné tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

9. Súd výživné na t. č. plnoleté dieťa N. I. zvýšil od podania návrhu, teda od 08.10.2015, t.j. zo sumy 120,- Eur na sumu 150,- Eur, a to aj s ohľadom na podstatnú zmenu pomerov na jeho strane súvisiacu z prechodom zo základnej školy na strednú školu, s čím sú spojené zvýšené výdavky. Súd zároveň zvýšil výživné na maloletého V. I. zo sumy 90,- Eur na sumu 100,- Eur mesačne a na maloletého A. I. zo sumy 90,- Eur na sumu 110,- Eur mesačne, pri oboch maloletých deťoch počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku. Súd pri rozhodovaní o zvýšení výživného prihliadol na vývoj životných nákladov, na odôvodnené výdavky detí, ktoré úmerne vzrástli s ich fyzickým vývojom, vekom, výdavkami na stravovanie, voľnočasové aktivity. Pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti posúdil súd schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca keď dospel k záveru, že konanie otca spočívajúce v darovaní bytu, ktorý nadobudol darom od svojej babky M. O., svojej matke W. I., je potrebné posúdiť v zmysle § 75 ods. 1 zákona o rodine nakoľko sa podľa názoru súdu otec týmto vzdal bez dôležitého dôvodu majetkového prospechu. Súd má za to, že týmto spôsobom sa otec detí zbavil majetku - bytu, ktorý mohol predať, prípadne dať do prenájmu, a tým nadobudnúť finančnú čiastku, z ktorej mohol platiť výživné vo zvýšenej miere na svoje t. č. plnoleté dieťa a tiež maloleté deti, prípadne uspokojovať ich odôvodnené potreby. V tejto súvislosti nebolo možné prisvedčiť tvrdeniam otca detí, že tento byt vrátil svojej matke ako kompenzáciu pôžičky, ktorú mu poskytla, nakoľko otec detí ho od nej nenadobudol a finančné čiastky poskytnuté jeho matkou, mu boli poukazované aj pred nadobudnutím tohto bytu, s poukazom na to, že v poznámke boli označené ako dar a ich výška bola v značnom nepomere v porovnaní s cenou tejto nehnuteľnosti. Prihliadol pri tom na skutočnosť, že matka otca detí W. I. je od 27.01.2015 registrovaná na Daňovom úrade Nitra, KM Šafa na dani z príjmov fyzickej osoby na prenájom nehnuteľností. Súd zároveň prihliadol na priemerný čistý mesačný príjem otca detí, ktorý predstavuje sumu okolo 1.050,- Eur až 1.083,- Eur. Mesačné výdavky na t. č. plnoletého N. I. predstavujú celkovú sumu 276,61 Eur (62,- Eur strava na internáte; 23,- Eur platba za internát; 40,- Eur vreckové; 15,- Eur autobus; 50,- Eur strava doma cez víkendy; 5,- Eur hygienické potreby; 4,13 Eur výdavky v súvislosti so zdravotným stavom; 77,48 Eur pomerná časť úhrad na bývanie). Mesačné výdavky na maloletého V. I. predstavujú celkovú sumu 177,15 Eur (21,- Eur strava v škole; 3,61 Eur výdavky na lieky; 40,- Eur strava doma; 30,- Eur oblečenie; 5,- Eur hygienické potreby; 77,48 Eur pomerná časť úhrad na bývanie). Mesačné výdavky na maloletého A. I. predstavujú celkovú sumu 237,48 Eur (21,- Eur strava v škole; 34,- Eur návšteva posilňovne; 70,- Eur strava doma; 30,- Eur oblečenie; 5,- Eur hygienické potreby; 77,48 Eur pomerná časť úhrad na bývanie). Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, súd zvýšil výživné otca na t. č. plnoleté dieťa N. I., pričom pokiaľ otec t. č. plnoletého dieťaťa prispeje na výživu plnoletého dieťaťa sumou 150,- Eur a matka sumou 81,37 Eur, (nakoľko ostatnú časť výšky výživného matka kompenzuje svojou osobnou starostlivosťou) a pripočíta sa k tomu aj príjem matky titulom prídavku na dieťa vo výške 23,68 Eur a daňového bonusu vo výške 21,56 Eur, tak na strane maloletého vznikne finančná čiastka na jeho výdavky vo výške 276,61 Eur mesačne, čím vznikne zatiaľ dostatok finančných prostriedkov na krytie jeho osobných potrieb. Súd zvýšil výživné otca na maloleté dieťa V. I., pričom pokiaľ otec maloletého dieťaťa prispeje na výživu maloletého dieťaťa sumou 100,- Eur a matka sumou 31,91 Eur, (nakoľko ostatnú časť výšky výživného matka kompenzuje svojou osobnou starostlivosťou) a pripočíta sa k tomu aj príjem matky titulom prídavku na dieťa vo výške 23,68 Eur a daňového bonusu vo výške 21,56 Eur, tak na strane maloletého vznikne finančná čiastka na jeho výdavky vo výške 177,15 Eur mesačne, čím vznikne zatiaľ dostatok finančných prostriedkov na krytie jeho osobných potrieb. Súd zvýšil výživné otca na maloleté dieťa A. I., pričom pokiaľ otec maloletého dieťaťa prispeje na výživu maloletého dieťaťa sumou 110,- Eur a matka sumou 82,24 Eur, (nakoľko ostatnú časť výšky výživného matka kompenzuje svojou osobnou starostlivosťou) a pripočíta sa k tomu aj príjem matky titulom prídavku na dieťa vo výške 23,68 Eur a daňového bonusu vo výške 21,56 Eur, tak na strane maloletého vznikne finančná čiastka na jeho výdavky vo výške 237,48 Eur mesačne, čím vznikne zatiaľ dostatok finančných prostriedkov na krytie jeho osobných potrieb. Takto ustálené výšky výživného podľa názoru súdu, korešpondujú aktuálnym potrebám t. č. plnoletého dieťaťa a maloletých detí a zodpovedajú aj kritériám Zákona o rodine.

10. Otcovi t. č. plnoletého dieťaťa vznikol dlh na výživnom na t. č. plnoleté dieťa za obdobie od 08.10.2015 do 31.05.2018 vo výške 731,33 Eur (zvýšené výživné predstavuje sumu 30,- Eur (150,- Eur - 120,- Eur), alikvótna časť zvýšeného výživného za mesiac október 2015 predstavuje 30,- Eur: 31 dní v mesiaci = 0,97 Eur/ deň, teda 24 dní v mesiaci október 2015 x 0,97 Eur = 23,28 Eur + 30,- Eur/mes. x 31 mesiacov (11/2015 až 5/2018) = 930,- Eur). Súd od celkovej sumy dlžného výživného vo výške 953,28 Eur odrátal preukázané vecné a finančné plnenia poskytnuté otcom t. č. plnoletého dieťaťa plnoletému dieťaťu v celkovej sume 221,95 Eur, ktoré spočívali v kúpe obuvi v sume 38,- Eur, ponožiek v sume 7,- Eur, dvoch tričiek v sume po 3,50 Eur/tričko, tričku v sume 9,- Eur, čo bolo preukázané paragónom zo dňa 29.10.2015 (čl. 101 spisu); ďalej v kúpe trička v sume 9,- Eur, čo bolo preukázané paragónom zo dňa 23.06.2016 (čl. 102 spisu); ďalej v kúpe dvoch tričiek v sume po 4,- Eurá/tričko, trička v sume 3,50 Eur, čo bolo preukázané paragónom zo dňa 31.10.2015 (čl. 103 spisu); ďalej v kúpe mikiny bez kapucne v sume 13,- Eur, čo bolo preukázané paragónom zo dňa 02.12.2015 (čl. 104 spisu); ďalej poskytnutím finančného plnenia na lyžovačku v sume 70,- Eur, čo bolo preukázané zhodným tvrdením otca i t. č. plnoletého dieťaťa; ďalej v kúpe kľbovej výživy STILLMAS v sume 26,- Eur, čo preukazuje faktúra na čl. 397 spisu; ďalej v kúpe proteínov STILLMAS v sume 11,95 Eur, čo preukazuje faktúra na čl. 397 spisu a v kúpe STILLMAS - gainer v sume 19,50 Eur, čo preukazuje faktúra na čl. 398 spisu. V súlade s ustanovením § 232 ods. 3 CSP povolil súd otcovi t. č. plnoletého dieťaťa zaplatiť dlh na výživnom vo výške 731,33 Eur v pravidelných mesačných splátkach po 25,- Eur až do zaplatenia spolu s bežným výživným po právoplatnosti rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok tak, aby dlh bol zaplatený do troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia v tejto veci, nakoľko táto výška splátok sa javí ako zodpovedajúca jednak potrebám t. č. plnoletého dieťaťa, ako aj finančným pomerom otca t. č. plnoletého dieťaťa.

11. Je nepochybné, že otec t. č. plnoletého dieťaťa zaslal na účet t. č. plnoletého dieťaťa sumy uvedené na čl. 387 spisu v celkovej výške 145,- Eur (po odrátaní sumy 70,- Eur poskytnutej na lyžovačku, ktorú sumu súd odrátal od dlžného výživného), avšak túto sumu nebolo možné odrátať od dlžného výživného, pretože toto má v prvom rade pokryť základné potreby t. č. plnoletého dieťaťa. Započítaním tejto sumy do dlžného výživného by sa mohlo stať, že dlžné výživné, určené síce spätne, by nepokrývalo ani základné výdavky, ktoré matka na t. č. plnoleté dieťa v rozhodnom období vynaložila. Čo sa týka zakúpeného počítača na spoločné užívanie v celkovej sume 510,- Eur, t.j. pomerná časť pripadajúca na t. č. plnoleté dieťa v sume 170,- Eur, súd má za to, že tento bol zakúpený otcom pre všetky tri deti ako vianočný darček, pričom uvedené vyplýva aj z predloženej emailovej komunikácie medzi otcom a t. č. plnoletým dieťaťom (čl. 730-733 spisu) a otec detí nepredložil súdu žiadne dôkazy o tom, že počítač nebol zakúpený ako vianočný darček pre jeho deti. Na sumu 573,91 Eur, ktorú mal poskytnúť otec detí titulom vecných plnení pre deti, t.j. sumu 191,30 Eur na dieťa, súd pri určovaní dlžného výživného neprihliadol, z dôvodu rozporných tvrdení účastníkmi konania, ktorí najskôr navrhli, aby sa táto suma odrátala od dlžného výživného, avšak neskôr matka detí namietala, že v tejto sume sú duplicitne uvedené plnenia preukázané paragónmi. Súd preto pri odrátavaní plnení poskytnutých otcom t. č. plnoletého dieťaťa prihliadol len na sumu, vo výške 221,95 Eur, ktorá bola v konaní preukázaná predloženými paragónmi, prípadne zhodnými tvrdeniami účastníkov konania. Vyplatená záloha otcom t. č. plnoletého dieťaťa na dioptrické okuliare, nevedel otec preukázať žiadnymi listinnými dôkazmi, preto na túto položku nebolo možné prihliadnuť. Na kúpu televízora súd pri odrátavaní vecných plnení poskytnutých otcom detí neprihliadol, nakoľko zo Zmluvy o pôžičke - internetová č. 3129811839 vyplýva, že tento bol zakúpený dňa 16.12.2013, t.j. ešte pred podaním návrhu matkou na súd na zvýšenie výživného pre maloleté deti. Súd od dlžného výživného neodrátal 3x návštevu kina v Bratislave v dňoch 28.05.2016, 03.09.2016 a 15.10.2016 v sume 3x po 7,- Eur, nakoľko aj keby otec uhradil t. č. plnoletému dieťaťu výdavky spojené s jeho kultúrnym rozvojom, čo je nepochybné v záujme t. č. plnoletého dieťaťa, ide o výdavky, ktoré nie sú odôvodnenými potrebami t. č. plnoletého dieťaťa.

12. Súd návrh matky maloletých detí v prevyšujúcich častiach zamietol, nakoľko v konaní nebola preukázaná taká podstatná zmena pomerov na strane maloletých detí, počnúc dňom podania návrhu na súd, čo bolo dňa 08.10.2015, ktorá by odôvodňovala možnosť zvýšiť výživné na maloleté deti v takom rozsahu a časovom období ako to žiadala matka maloletých detí v podanom návrhu.

13. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec, prostredníctvom právneho zástupcu. Odvolanie odôvodnil podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), písm. h) CSP, a ust. § 62 ods. 1 CMSP, proti výroku I. až III. rozsudku. Podľa názoru otca súd nesprávne dospel záveru, že je daná zmena pomerov na strane mal. detí V. a A., keď táto musí podľa ustálenej súdnej praxe (rozhodnutie KS TT 23CoP/76/2012) byť podstatná a závažná. Matka mal. detí v konaní nepreukázala, že by došlo k podstatnej zmene pomerov na strane mal. detí. Podľa ustálenej súdnej praxe (rozhodnutie KS Trnava 10CoP/6/2015, ako aj 26CoP/1/2013) možné výživné priznať len do výšky vydokladovaných a súdom uznaných výdavkov na mal. deti, a len do výšky 30 % z príjmu povinného rodiča.

15. Tak, ako vyplynulo z dokazovania matka má k dispozícii dostatočnú sumu peňažných prostriedkov na zabezpečenie výživy mal. detí. Súd prvej inštancie nezohľadnil ani skutočnosť, že matka má možnosť nájsť si lepšie platené zamestnanie, a ak tak neurobila je to len z dôvodu, že dosahovaný príjem jej postačuje na úhradu výdavkov. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil skutočnosť, že otec detí mal previesť byt na svoju matku, z toho, dôvodu, že sa tak stalo ešte pred podaním návrhu na zvýšenie výživného, a súčasne otec detí vždy riadne výživné na deti plnil, vrátane zabezpečovania aj vecných plnení. Otec detí nie je povinný, a zo zákona mu ani nevyplýva povinnosť byť prenajímať, ak mal otec za to, že ide u neho o výdavky (najmä spojené so správou bytu), ktoré nie je ochotný hradiť, najmä preto, že byt nemusí byť vždy prenajatý (nemusí byť nájomca, ktorý by mal o byt záujem) potom jeho rozhodnutie bolo logické a správne. Z dokazovania ani nevyplývalo, že by byt prenajímal počas manželstva, či po rozvoде manželstva, alebo by bol prenajatý jeho matkou nepretržite (matka otca podala iba jedno daňové priznanie a to len za rok 2015, čo znamená, že byt ani nie je prenajatý počas celej doby).

16. Pokiaľ ide o výrok I. a II. rozsudku z vykonaného dokazovania nevyplývalo o akú sumu malo dôjsť k zvýšeniu výdavkov na pl. dieťaťa oproti výdavkom pred nástupom na strednú školu, resp. táto suma pozostáva iba z výdavkov do školy a internát (nakoľko cestovné je hradené štátom a pre pl. dieťaťa je zdarma) a túto sumu tak hradí iba otec cez súdom určené zvýšené výživné bez účasti matky, ktorá má tiež povinnosť si výživné na pl. dieťa plniť.

17. Súd postupoval nesprávne, ak nezohľadnil všetky plnenia hradené otca na pl. dieťaťa a mal. deti, nakoľko nie je žiadny dôvod nezapočítať do plnenia zročné výživné aj plnenia ako sú vecné dary vyššej hodnoty, nakoľko presahujú sumu bežného výživného. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil skutkový stav a na vec aplikoval síce správny právny predpis avšak tento nesprávne vyložil, otec pl. dieťaťa a mal. deti žiada, aby odvolací súd rozsudok zo dňa 08.06.2018, č. k. 16P/310/2015-775 v časti výroku I. až III.,

- zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne

- v časti výroku I. a II. zmenil tak, že výživné na pl. dieťaťa zvýši o sumu 15,- eur mesačne, zročné výživné za obdobie od 08.10.2015 do 31.05.2018 v sume 188, eur (32 mesiacov x 15,- eur = 480,- eur - uhradené plnenia v sume 221,95 eur -70,- eur) zaviazal otca splácať po 10 eur/mesačne spolu s bežným výživným a v časti výroku III. rozsudok zmenil tak, že návrh matky zamietne.

18. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka mal. detí a plnoletého N.. Uviedla, že v čase podania návrhu mala vo svojej osobnej starostlivosti tri maloleté deti. Návrh na zvýšenie výživného podala ešte v roku 2015, v čase vyhlásenia rozsudku dňa 8.6.2018 je už syn N. dospelý, ona zo zákona zastupuje teda naďalej dve maloleté deti, a to V. a A.. Výživné v predchádzajúcom konaní, v ktorom došlo k rozvođu manželov, bolo určené rodičovskou dohodou, bez akýchkoľvek znalostí príjmov otca, s jedinou jej motiváciou : chcela dosiahnuť rýchlu dohodu a nastoliť pokoj v rodine. Zrejme neurobila dobre, a je to na úkor detí. Otec podľa obsahu odvolania neuznáva zmenu pomerov na strane mal. detí a spochybnil i zvýšené výdavky na dospelého syna. Prezентuje sa rozhodnutiami, ktorých obsah jej nie je známy, ale jedno je isté : každý prípad je individuálny a súd ho musí skúmať podľa špecifik.

19. Otec rozporuje, že nepreukázala podstatnú zmenu pomerov na strane mal. detí. Nie je tomu tak, už len vzhľadom na uplynutie času od posledného rozhodnutia súdu je daná objektívne zmena pomerov. V bode 33. odôvodnenia rozsudku súd taktiež poukazuje na valorizačnú klauzulu, v zmysle ktorej je potrebné zohľadniť aj zmenu výšky životných nákladov z cien spotrebného koša, miery inflácie, aj iných ekonomických ukazovateľov. V bode 34. odôvodnenia rozsudku súd konštatuje, že v čase vyhlásenia rozsudku OS Galanta, č.k.16P/190/2013 zo dňa 26.11.2013 maloleté deti navštevovali Základnú školu, v čase vyhlásenia odvolaním napadnutého rozsudku je už syn N. plnoletý a navštevuje strednú školu,

čo súd vyhodnotil ako objektívnu zmenu pomerov. V bode 36 sa súd zaoberal aj zmenou pomerov maloletých detí a poukázal na to, že nebolo možné ustáliť záver, že na ich strane došlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktoré by odôvodňovali zvýšenie výživného o 30 eur mesačne. V bode 36 odôvodnenia, preto súd zaujal názor, že síce zvyšuje výživné, ale nie v takej miere, ako navrhovala, ale vzhľadom na celkový nárast životných nákladov, i v súvislosti s ich fyzickým rastom na oblečenie, obuv, stravu, hygienické potreby a voľno časové aktivity, opodstatnenie zvýšenia výživného súd vzhliadol.

20. Nemôže súhlasiť s názorom otca, že súd nepostupoval správne, keď nezohľadnil všetky plnenia hradené otcom na deti, lebo nie je dôvod nezapočítať do plnenia zročného výživného aj vecné dary vyššej hodnoty. Čo sa týka TV, v konaní bolo preukázané, že išlo o vianočný dar, a to nielen otca.

21. Buď otec poskytuje vecné plnenia, ale dary na narodeniny, sviatky, by predsa nemali byť započítané do výživného ako vecné plnenie. Otcova predstava, aby išla pracovať na miesto lepšie platené, je nielen jeho želanie, ale aj jej, ale pre objektívne dôvody, preukázané v konaní, a nielen v tomto konaní, jej to zatiaľ neumožňujú. V zdravotný stav nemôžu ako rodičia podceňovať, musí byť pod kontrolou, či berie lieky, či nemá epileptický záchvat. Otec vôbec neberie do úvahy, že napriek veku detí má čo robiť, aby ich výchovu a výživu zabezpečila. Otec si nevie ani predstaviť, čo znamená dennodenne sa postarať o troch chlapcov, ktorí vyžadujú kvantitatívne a aj kvalitatívne veľa jedla, sú vo vývine a venujú sa športu. Mechanicky vyčíslovať, že aj matka má prispievať takou a takou sumou výživného, nie je správne, treba brať ešte stále do úvahy jej osobnú starostlivosť.

22. Vysvetlenie, z akých dôvodov sa otec detí „zbavil“ bytu, je účelové a v celom rozsahu sa stotožňuje s právnym názorom súdu, uvedeným v bode 41. Odôvodnenia. Otec úmyselne konal tak, ako konal, vzhľadom na to, že má tri deti, mohol myslieť na ich budúcnosť, byť nepreviesť, ale prenajať, brať z neho úžitky, nájomné a pod. a v prípade dospelosti detí mohli mať deti solídny štart k ich osamostatneniu.

23. V zmysle hore uvedeného má za to, že súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie, ktorého právnym záverom s akcentom na záujem detí a spravodlivosť, nemôže byť predsa záver, že odvolaniu otca vyhovejú. Má za to, že odvolanie otca sa neopiera o vecnú argumentáciu, preto navrhuje, aby odvolací súd odvolanie otca zamietol, ako nedostatočne vyargumentované, a potvrdil rozsudok Okresného súdu Galanta.

24. K odvolaniu otca sa vyjadril plnoletý N.. Súhlasí v plnej miere s podaním návrhu na zvýšenie výživného jeho matkou M. I. dňom 8.10.2015, v čase keď ešte nebol plnoletý a začal navštevovať Strednú odbornú školu drevársku vo Zvolene, s čím je spojené ubytovanie na internáte. Na súde bolo vydokladované a preukázané, že sa náklady na stravu, ubytovanie a školské potreby a pomôcky ako aj vreckové niekoľkonásobne zvýšilo oproti jeho potrebám na základnej škole. Výživné bolo stanovené pri rozvode rodičovskou dohodou bez dokladovania príjmov a výdavkov oboch rodičov, matka akceptovala návrh otca na výživné, aby sa vyhla prietahom. Na súdnych pojednávaniach ohľadne zvýšenia výživného bolo niekoľko krát predložené a vydokladované matkou, že nastali zmeny v nákladoch na všetkých troch synov, no hlavne jeho nástupom na strednú školu. Všetci traja zmenili stravovacie návyky, konfekčné veľkosti už majú pánske, ako aj zmeny v zdravotnom stave či voľnočasových aktivitách ako aj školských potrebách či výletoch. K podstatným zmenám od posledného rozhodnutia - rozvodu prišlo už len uplynutím času čo znamená, že zmena pomerov je reálna a opodstatnená a preto súd nárok uznal a výživné zvýšil.

25. Súhlasí s názorom súdu keď neuznal všetky plnenia hradené otcom na nich, keďže ako bolo preukázané, mnohé boli uvádzané duplicitne, pred dobou podania o zvýšenie výživného, alebo bolo dokázané že to boli dary na narodeniny, meniny, vianoce, čiže by nemali byť započítané do výživného ako vecné plnenie. Výhradne sa o nich stará matka ako aj zabezpečuje celý chod domácnosti. Na súdnom pojednávaní, bolo otcom uvádzaných niekoľko verzí prečo daroval byt svojej matke, no skutočnosť je taká, že nájomné tam bolo nižšie ako v terajšom byte, bol väčší, on a bratia tam mali spoločnú izbu, kde mal každý vlastnú posteľ. V terajšom jednoizbovom byte, ak by išli k otcovi spia na rozkladacej sedačke a matracoch na zemi. Čiže sa prikláňa k názoru súdu uvedenom v bode 41. konal úmyselne a "zbavil" sa bytu darovaním svojej matke. Keďže sa osobne zúčastnil všetkých pojednávanií od jeho plnoletosti a vypočul si všetky dokazovania má za to, že odvolanie otca sa neopiera o vecnú argumentáciu, preto navrhuje, aby odvolací súd odvolanie otca zamietol, ako nedostatočne vyargumentované, a potvrdil rozsudok Okresného súdu Galanta.

26. K vyjadreniu plnoletého syna sa vyjadrila matka. Uviedla, že na súdnych pojednávaniach bolo počas niekoľkých rokov preukázané a vydokladované, že výživné stanovené pri rozvodovom konaní na synov N.. A. a V. je v súčasnej dobe nedostatočné, na čo prihliadol aj súd a následne zvýšil výživné súdnym rozhodnutím. Tak ako na to poukázal aj syn N. I. vo svojom vyjadrení. Preto vyjadruje rovnaký názor ako syn a súhlasí s návrhom, aby odvolací súd odvolanie otca zamietol, ako nedostatočne vyargumentované a potvrdil rozsudok Okresného súdu v Galante.

27. K vyjadreniu matky sa vyjadril syn N.. Uviedol, že na súdnych pojednávaniach a vo výzvach k vyjadreniam bolo počas niekoľkých rokov preukázané, vydokladované a napísané, že výživné stanovené pri rozvodovom konaní na neho ako toho času už plnoleté dieťa, a bratov A. a V. je v súčasnej dobe nedostatočné na čo prihliadol aj súd a následne zvýšil výživné súdnym rozhodnutím. V predchádzajúcom vyjadrení tak isto súhlasí s vyjadreniami matky a rozhodnutím súdu, že zvýšenie výživného je opodstatnené. Preto vyjadruje rovnaký názor ako matka a súhlasí s návrhom : aby odvolací súd odvolanie otca zamietol, ako nedostatočne vyargumentované a neopodstatnené a potvrdil rozsudok Okresného súdu v Galante.

28. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP, § 68 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), postupom tak, že na úradnej tabuli súdu oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie otca detí nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

29. Pretože odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie podmienok na zmenu výživného, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právne závery vo veci, keď uplatnený nárok správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže preto vyhovieť požiadavke odvolateľa.

30. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4, 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

31. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

32. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

33. Z vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej

úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Rámec odôvodnených potrieb sa súčasne so zmenenými ekonomickými pomermi a nárastom spotreby rozširuje. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám.

34. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú -povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

35. Z obsahu spisu je zrejmé, že rodičia teraz už plnoletého N. a maloletých detí V. a A. nežijú v spoločnej domácnosti, keď naposledy bolo o zverení a výživnom na deti rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 16P/190/2013-35 dňa 26.11.2013, ktorým bolo manželstvo rodičov detí rozvedené a bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej boli v tom čase všetky maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky, otec zaviazaný prispievať na výživu mal. N. sumou po 120 Eur mesačne, mal. V. a A. na každého po 90 Eur mesačne. Zároveň bol upravený aj styk otca s maloletými deťmi. Už súd prvej inštancie konštatoval, že v rámci daného konania absentovalo zisťovanie akýchkoľvek informácií o mal. deťoch a pri posudzovaní návrhu matky na zvýšenie výživného súd vychádzal z informácií a skutočností zistených vykonaným dokazovaním. Pri posudzovaní výšky výživného súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že plnoleté dieťa N. I. má toho času 19 rokov a 2 mesiace. Kým v čase posledného rozhodnutia navštevoval základnú školu. V šk. roku 2017/2018 navštevoval 3. ročník Strednej odbornej školy drevárskej vo Zvolene, odbor technika drevostavieb. Maloleté dieťa V. I. v čase posledného rozhodovania o výživnom navštevovalo 5. ročník základnej školy, mal nepriaznivý zdravotný stav v súvislosti s jeho nočnými epileptickými záchvatmi, s čím boli spojené výdavky na bližšie nešpecifikovanú medikamentóznú liečbu a maloleté dieťa A. I. navštevovalo 5. ročník základnej školy. V čase rozhodovania súdom prvej inštancie obaja navštevovali 9. ročník ZŠ.

36. V odvolaní otec poukazoval na to, že matka nepreukázala zmenu pomerov, že výživné je možné priznať len do výšky vydokladovaných a súdom uznaných výdavkov na mal. deti, a len do výšky 30 % z príjmu povinného rodiča, súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil skutočnosť, že otec detí mal previesť byt na svoju matku z toho dôvodu, že sa tak stalo ešte pred podaním návrhu na zvýšenie výživného, neuviedol o akú sumu vzrástli náklady na plnoleté dieťa, v porovnaní pred nástupom na strednú školu a súd postupoval nesprávne, ak nezohľadnil všetky plnenia hradené otca na pl. dieťaťa a mal. deti a vecné plnenia.

37. V súvislosti s námietkou otca o nepreukázaní zmeny pomerov na strane detí a matky je potrebné uviesť, že odôvodnené potreby dieťaťa môžu byť rôzne podľa okolností každého jednotlivého prípadu. Sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a rozsahu jeho prípravy na budúce povolanie a ďalších okolností. Výživné pre dieťa nemá slúžiť len na uspokojovanie všetkých jeho najzákladnejších hmotných potrieb (jedlo, bývanie, ošatenie,

obuv) ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelávanie, prípravu na povolanie, kultúrne, športové, rekreačné potreby a pod.). Za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. Vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie bolo preukázané, že plnoletý N. a maloletý V. a A. majú bežné potreby, primerané ich veku, pričom u mal. V. bolo potrebné vziať do úvahy i jeho nepriaznivý zdravotný stav, s čím sú spojené zvýšené výdavky. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu, že vzhľadom od posledného súdneho rozhodnutia uplynuli 4 roky a 6 mesiacov, za súčasnej aplikácie ust. § 78 ods. 3 zákona o rodine, vzhľadom na celkový nárast životných nákladov, pochopiteľne vzrástli v súvislosti s fyzickým rastom detí na oblečenie, obuv, stravu, hygienické potreby a voľno časové aktivity. Z uvedeného vyplýva, že na strane všetkých detí prišlo k zmene pomerov už len tým, že od posledného rozhodnutia uplynuli viac ako 4 roky, a bolo potrebné zohľadniť nielen infláciu, ale zmenu detí po fyzickej stránke, na ktorú poukázala matka ale aj plnoletý N. vo svojich vyjadreniach. U plnoletého N. navyše prišlo k zvýšeniu jeho výdavkov nástupom na strednú školu, ale vzhľadom k jeho veku aj na mimoškolské aktivity. Výška výživného stanovená súdom prvej inštancie zohľadňuje nielen výživné zo strany otca, ale aj matky, ktorá navyše plní svoju vyživovaciu povinnosť voči deťom aj osobnou starostlivosťou a je potrebné vziať do úvahy, že je potrebné zohľadňovať aj nepredvídateľné výdavky na strane detí, tak ako je uvedené už vyššie. Matka objektívne s ohľadom na zdravotný stav mal. V., nemala možnosť nájsť si lepšie platenú prácu.

38. Odvolací súd sa stotožňuje s tvrdením odvolateľa v tom, že aplikačná prax uplatňuje určenie výživného vo výške cca do 30 % príjmu otca, ale súd prvej inštancie správne zhodnotil konanie otca, ktorý daroval byt, ktorý nadobudol darom od svojej babky M. O. svojej matke W. I. ako postup v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Je pritom irelevantné, či sa tak stalo počas konania alebo ešte pred podaním návrhu matky, nakoľko je potrebné zohľadniť napr. aj príjem, ktorý by otec mohol mať v prípade jeho prenájmu, resp. v prípade jeho predaja.

39. Pokiaľ ide o vecné plnenia, ktoré podľa jeho názoru súd prvej inštancie nezohľadnil pri určení dlžného výživného, odvolateľ neuviedol konkrétne ktoré, navyše súd prvej inštancie dostatočne zdôvodnil, ktoré zohľadnil a ktoré nie, i z akého dôvodu v bode 42. a 43. rozsudku. Odvolací súd nemá dôvod nestotožniť sa s uvedeným odôvodnením, ktoré je zrozumiteľné a presvedčivé, keď navyše vecné plnenia otca (i v prípade ak nešlo o darčeky k sviatkom) možno brať ako dobrovoľné, ktoré sú prirodzene prítomné na strane rodiča, ktorý má záujem podieľať sa na výchove a starostlivosti o maloleté deti a aktívne sa podieľať na uspokojovaní niektorých potrieb a záujmov na strane detí. V podrobnostiach odvolací súd odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia a konštatuje jeho správnosť.

40. Po posúdení súdom prvej inštancie zistených a preukázaných možností, schopností a majetkových pomerov oboch rodičov, s prihliadnutím na odôvodnené potreby plnoletého N. a maloletého V. a A., odvolací súd dospel k zhodnému záveru, ako súd prvej inštancie, o potrebe zmeny vyživovacej povinnosti zo strany otca detí a súd prvej inštancie správne vyčíslil aj výšku zročného výživného (od podania návrhu do rozhodnutia. Každé rozhodnutie súdu vo veci maloletého dieťaťa musí byť vydané v čo najlepšom záujme dieťaťa.

41. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov v súlade s § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

42. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP.

43. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).